

מסורת הש"ס

(א) סוף פליגין (ב) אשפת קו: ותיקן א בס"פ: דלויט; (ד) גי' מה"ש דלמרי' כמו וכו',

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כגרים מלמטה כפחות: (ב) תוס' ד"ה היו וכו' מלמטה כפחות מכגרי' לא כלמעה כיותר מכגרים: (ג) בא"י מעלמא אמי ועד כגרים כי פש ליה מלמטה עד כי כיותר מכגרים ומשני לא כגרים מלמטה:

תוס' הרא"ש

טיפי דמים למטה. כלומר קטנים: **למעלה.** גדולים: **כגרים מלמטה.** (א) כפחות מכגרים ותליגין: **נמצא עליה כגרים ועוד.** להלכתא כרז חסדא דמיקל: **כיון דבעלמא.** היכא דליכא ועוד תליא כגרים במאכולת השתא נמי תליא האי גרים במאכולת אחרינא: **נתעסקה כגרים.** דס פזור או קילור: **אכל הלא דנתעסקה תליא.** כגרים דס פזור ועוד דס מאכולת הוה: **מאי למימרא.** הא אפילו תליא כגרים דפזור אכמי פש ליה גרים ועוד: **מהו דסימא שקול כגרים דס פזור ושדי צי מאעי:** **נמצא עליה מין אחד.** מדכר הדומה לכסם כגון קילור או שרף ואחר כך מנלמא על חלוקה כסם אפי' אין מנלמא דומה לאותו המין תולה זו: **נתעסקה שאני.** לכיון דנתעסקה צמינ אדוס היכי תליגין ביה כסם שחור אכל נמצא עליה מין אדוס תולה דה כסם שחור דלמרינן כי היכי דתינתן עליה האי מין דללא ידעה הכי נמי הוה עליה מינא אחרינא ולא ידעה: **לא להקל על דברי תורה.** האי דגזור רבנן כדממס להחמיר על ד"ת שלא להקל דנדה גמורה ומיהו כדממס עלמנן דרבנן ואוליגין בהן לקולא ותליגין בכל מידי: **כסם ארוך מאטרף.** לכגרים ועוד: **משוך כל דהו טמא.** לכיון דלמיר משוך מגופה אחי וצמשיכה תליא טעמנא אפילו כדמכרל טמא: **לעולם אפי' לרבי אליעזר צעי צירוף:** וכו' **אמר רבי אליעזר.** משוך ודאי מגופה אחת: **צעי.** שזדקת זו: **אכל דכסם.** שעל חלוקה כגרים ועוד צעינן:

הדרן עלך הרואה כתם

רבא נתעסקה במין אחד תולה בו כמה מינין מיתבי נתעסקה באדום **אין תולה בו שחור כי קאמר רבא דאתעסקה בתרנגולת דאית בה כמה מיני דמא: מעשה באשה [וכו']:** והתניא לא אמרו חכמים את הדבר להקל אלא להחמיר אמר רבינא לא להקל על דברי תורה אלא להחמיר על דברי תורה וכתמים עצמן דרבנן: עד שהוא נתון: איבעיא להו מי פליגי רבנן עליה דר"א ברבי צדוק או לא תא שמע יכתם ארוך מצטרף טפינן אין מצטרפין מני אי רבי אליעזר בר' צדוק למה לי צירוף האמר משוך כל שהוא טמא אלא לאו רבנן שמע מינה פליגי לא לעולם ר' אליעזר ברבי צדוק וכו' אמר רבי אליעזר ברבי צדוק בעד אבל בכתם לא ת"ש דאמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי אליעזר ברבי צדוק ה הלכה מכלל דפליגי שמע מינה:

הדרן עלך הרואה כתם

הרואה כתם פרק שמיני נדה

נמ.

היו בה טיפי דמים למטה וטיפי דמים למעלה תליגין בעליון עד כגרים. פ"ה למטה קטנים למעלה גדולים תליגין זעליון הגדול דס מאכולת עד כגרים מאי לאו עד כגרים כלמטה (א) כפחות מכגרים לא כלמעה ביותר מכגרים וזהו תימה אחי נקט למעלה ולמטה הוה ליה למנקט גדולים וקטנים ועוד היכי דשמע ליה כלמטה מאי אולמיה מעמתינן ועוד דלא הוה ליה למנקט כלמעה ולמטה דהוה ליה למימר כפחות מכגרים ויותר מכגרים לישנא דנקט עד הכא ונראה לי דה"פ למטה למטה מן החגור למעלה למעלה מן החגור תולה זעליון אחת שלמטה נמלה זעליון (א) דשמא כמו שעליון מעלמא אחי מחמון נמי מעלמא אחי (א) ועוד כגרים נמלה זו וקאמר מאי לאו כגרים למטה דעד כגרים דקמיני מיירי שהחמון עד כגרים תולה זעליון שמתקום שצא העליון צא החמון מכלל דאי לאו עליון מטמינן ליה ולא תליגין כדס מאכולת אלמא כגרים ויותר מכגרים ומשני לא כגרים ולמעלה כלומר תולה מחמון זעליון כשהעליון עד כגרים ומלמעלה למטה קחשיב כשהעליון ג' גריסין או שני גריסין עד כגרים שאז אין אנו תולין עליון דס מאכולת אלא מעלמא אחי או תלה זו החמון ומיירי כשהחמון יותר מגריסין אכל אס היה העליון כגרים או לא היה החמון נטוהו שאין רגלים לדבר דלמא דס בה מעלמא שהרי העליון יש לתלותו דס מאכולת: **נתעסקה** כגרים ומצאה עליה כגרים ועוד. אור"י הוה הדין נתעסקה כפחות מכגרים ונמצא עליה נמלה ועוד דכלל צעיא זו לאו לומר דבהא פשיטא ליה דלמיה תולה אפי' לרבי ינאי דא"כ כי פשיט לקמן מאי לאו דכה"ג לוקמה דשנתעסקה כפחות מכגרים דפשיטא ליה דלמיה תולה אלא ודאי בכל ענין צעי: **נמצא** עליה מין אחד. פ"ה מדכר הדומה לכסם כגון שרף או קילור דהא ודאי מעלמא אחת אס דס היא אור"י מפרש ואינה מוכרת מין אחד למעלה מן החגור תולה זו כמה מיניס שלמטה מן החגור משוס שכמו שהעליון ודאי מעלמא אחת כך נאמר בתחמון דמעלמא אחת:

הדרן עלך הרואה כתם

עין משפט נר מצוה

בה א (מיי) פ"ט מהל' אטורי (יבאה) סמנ לאון קילא טושיע יודי ס' קל סעי' ז: **בב** ב מיי' שס הל' כג סמנ שס טושיע שס סעי' ת: **ג** א מיי' שס הל' כו טושיע שס סעי' ו: **לא** ד מיי' שס הל' כו טושיע שס סעי' ג: **לב** ה מיי' שס הל' כו טושיע שס סעי' ו: **לג** ו מיי' שס הל' כו טושיע שס סעי' ד: **לד** ז מיי' שס הל' כו טושיע שס סעי' א: **לה** ח מיי' שס הל' כו טושיע שס סעי' ה: **לו** ט מיי' שס הל' כו טושיע שס סעי' ח:

תוס' הרא"ש (המשך)

מירלת כגרים של מאכולת לא נשאר בו גריס ועוד והא דנקט כגרים ועוד לרבותא דר' חנינא קמ"י דאפי' בכי כגרים: **נתעסקה** כגרים ונמצא עליה כגרים ועוד. גי' דהה"פ אם נמצא עליה כגרים ונמצא עליה דנקט כגרים ועוד משוס דאפי' בב"ג מספקא ליה דילמא טמאה וד"ה יהוה מצי למיביע בתעסקה כפחות מכגרים ונמצא עליה כגרים ועוד דאי בהא פשיטא ליה שאינה תולה אי"כ לקמן לוקי כה"ג בכתם כגון שהוא למעלה מן החגור: ת"ש כתם ארוך מצטרף. לפי מה שרוצה לפשוט מכאן דפליגי לא משמע ליה שיהא שום חילוק בין כתם לעד. ולר' אליעזר בן צדוק משוך כל שהוא טמא אפי' על חלוקה של חסדיו. ולכאורה דשמעתין משמע דכי מסיק דפליגי רבנן עליה מהחייב למיטא ליהני כדבעינן דמיני השתא וזו הוה חסדיו דלמיה תולה אלא נטמא כתם משוך בכל שהוא דהא ספקין וליכתיב כר' אליעזר ונראה לפי שדך שגיוראי דמיני כי קאמר ר' אליעזר בן צדוק בעד אבל בכתם לא קיימא אף לפי המסקנא וכן משמע לישן הירושפא דקמיני משוך טמא מפני דס הקנינה: מליק פירק הירואה בתם בב"י